

CUVÂNTUL ADEVĂRULUI

REVISTA RELIGIOASA

„El de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim noi un fel de pârgă a fapturilor Lui“. Iacob 1:18.

Abonamentul : . . 60 lei pe an
In străinătate . . . dublu
In America 1 dolar

Apare odată pe lună
Redactor :
GHEORGHE BRADIN

Redacția și Administrația :
Str. Cloșca No. 632.
LIPOVA Jud. Timiș.

1. Înțelepciunea și Pacea
2. „Bucuria Domnului va fi țăriă voastră“
3. Cunoaște-te pe tine însuși.
4. Păzește-ți inima.
5. Despre lucrurile prezente și viitoare.

SUMARUL :

6. „Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie“
7. „Plângeți-vă pe voi înșivă și pe copiii voștri.“
8. Intrarea in odihnă.

9. Lecțiuni Biblice
10. Scrisoare deschisă către abonați.
11. Botezuri cu Duh Sfânt
12. Ajutați pe sfinți când sunt în nevoie.
13. Aviz.

Înțelepciune și Pace.

BCU Cluj Central University Library Cluj

Osea 14:9.

De multe virtuți sfinte, sunt săraci cei mai mulți dintre copiii lui Dumnezeu, dar cea mai de căpetenie virtute care lipsește — putem spune aproape cu totul — este **Înțelepciunea**.

Unii chiar au mers până acolo, ca să o înlocuiască adică să-i schimbe esența în surrogat, dându-i-se altă însușire decât aceea adevărată. La întrebarea : „Cine e înțelept? sau cine posedă aceasta înțelepciune?“ Cam rar se găsesc dintre acei, care de altfel au primit favoarea de a lucra cu Dumnezeu în ogorul Lui — ca să răspundă esențial. De exemplu: unii susțin că sunt înțelepți sau că posedă înțelepciune, pentru că cunosc bine Biblia și chiar au studii în Biblie, alții că pot ținea frumoase predici, alții că știu să conducă comunități, alții că știu să dea sfaturi înțelepte, sau că pot aranja și aplana diferite divergențe între membri, și așa mai departe, după felul cum el posedă o însușire.

Frații mei! Nu caut și nici nu doresc ca prin aceasta, să jicnesc sau să lovesc în care-va copil al lui Dumnezeu, — să dea Domnul însă ca El să lovească în patimile și slăbiciunile noastre, ca numai prin lovire și rănire să ne tămăduim, — dar aceasta să fie oare însușirea înțelepciunii? Nu! iubii mei frați.

Divinul Cuvânt ne arată că „Înțelepciunea,“ este „frica de Domnul.“ Acum ce este „frica de Domnul?“ — Frica de Domnul este, urfrea răului, trufia și mândria, purtarea rea și gura mincinoasă,

— iată ce urăsc Eu! Cine urește aceste lucruri? „Înțelepciunea,“ precum și toți aceia cari posedă aceasta înțelepciune. Acel copil al lui Dumnezeu, fie el cât de învățat, cât de studiat, cât de talentat, încât să subjuge pe toți câți îl ascultă, dacă nu are însușirea de a „urî răul, trufia și mândria, purtarea rea și gura mincinoasă“, acela nu e înțelept, ci un neînțelept (nebun) și neînțelepții (nebunii) în tabăra sfinților lui Dumnezeu, loc nu vor avea. Ps. 1:5-6.

Frații mei! Noi toți suntem chemați să fim sfinți înțelepți, adică cu frică de Domnul, pentru că să nu ne facem părtași lucrurilor pe cari înțelepciunea le urăște și le condamnă. Amestecul lucrurilor lui Dumnezeu cu ale omului, e un mare rău și un mijloc puternic cu care strică vrăjmașul mărturia lui Hristos pe pământ. Acest amestec se îmbracă adesea cu cele mai frumoase podoabe, încât îl poți lua drept ceva Dumnezeesc și nici nu bănuiești măcar că este ceva rău. Amestecul celor sfinte cu cele lumești nu poate avea însă altă urmare decât rău. Dumnezeu nu se slujește niciodată de astfel de mijloace, pentru a-Și răspândi adevărul, sau pentru a apăra pe cei ce sunt chemați să fie martorii Lui pe pământ. Rinduiala lui Dumnezeu este : **despărțirea de orice rău**, și nu se poate călca aceasta rinduială, fără să se aducă o mare pagubă adevărului.

Totul e pierdut în ce privește mărturia pe pământ, dacă sămânța sfântă, nu se păstrează curată,

Străduința cea mai de seamă a satanei, a fost să nimicească planul lui Dumnezeu, răpunând sfânta sămânță; dar neizbutind a căutat s'o strice, amestecându-o.

Frații mei! În vremea aceasta ne paște o mare primejdie, și anume: pornirea de a ciunti adevărul de dragul „unirei în Hristos.” Cea mai mare grijă să o avem pentru a ne feri de așa ceva. Adevărata unire nu se capătă prin **jertfirea adevărului**. Lozinca credinciosului, trebuie să fie: „păstrarea adevărului cu orice preț.” Dacă unirea să poate avea pe aceasta cale foarte bine, dar înainte de toate, păstrarea adevărului.

Care e însă părerea timpului de acum? Să ai unirea cu orice preț și dacă pe aceasta cale se poate păstra și adevărul, bine, dar înainte de toate „unirea pacinică.”

Ar fi bine și de dorit ca noi să fim minte totdeauna că „înțelepciunea care vine de sus, mai întâi este curată (adevăr neștirbit) apoi pacinică.”

Iacob 3:17. Înțelepciunea pământească însă, ar începe și începe chiar a fi mai întâi „pacinică” și tocmai din acest amestec nu poate fi nici curată. **Acolo unde e știrbit adevărul, nici odată nu poate fi o mărturie adevărată.**

Acum frica Domnului să fie peste noi, ca să deosebim care este voia lui Dumnezeu cea bună, plăcută și desăvârșită, și nu de fața oamenilor, ci în prezența Duhului Sfânt, să luăm seama la tot ce vom face, căci nu pentru oameni vom rosti judecăți ci pentru Domnul care e lângă noi când le vom rosti, și ceea ce sămănăm astăzi vom secera mâine.

Domnul Isus să ne ajute ca, cu o inimă supusă Sfântului Cuvânt a lui Dumnezeu, și golită de orice păreri omenești, să înțelegem însușirea „înțelepciunii care vine de sus,” pentru a ne ridica sus, deasupra tuturor pătimilor și slăbiciunilor noastre. Amin. La lucru deci cu Dumnezeu pentru Dumnezeu. Aliluia!

Mihail Radu.

„Bucuria Domnului va fi tăria voastră.”

Sfânta Carte a lui Dumnezeu (Biblia) ne arată felul minunat în care a lucrat Dumnezeu cu poporul Său Israil. Acest popor, ales dintre toate neamurile pământului, condus de Dumnezeu cu putere mare încât groaza de el a intrat în toți împărașii pământului, atunci când s'a abătut dela adevărul și dreptatea pe care Dumnezeu a pus-o înaintea lui ca să umble în ea, a fost dat pe mâna vrăjmașilor săi. Nebucadnețar, împăratul Babilonului, s'a suiat împotriva lor, și „au ars casa lui Dumnezeu, au dărâmat zidurile Ierusalimului, au pus foc tuturor caselor și au nimicit toate lucrurile scumpe. Pe cei ce au scăpat de sabie, Nebucadnețar i-a dus prinși la Babilon.” II Cron. 36:19-20.

Dacă păcatul nefericește pe un singur om, vedem aici că el tot la fel este în stare ca să nimicească și un popor întreg. Cauza pentru care Domnul a lăsat ca Israilul se suferă ca un învins, a fost că și-a pus încrederea în conducători cari l-au abătut dela Dumnezeu; fiind ei deja abătuți. Prin mari și grele încercări a trebuit să treacă acest popor în decursul celor șaptezeci de ani de robie babilonică, pentruca să învețe frica de Domnul și să guste cât de amar este a părăsi pe Dumnezeu cel viu și adevărat și a gusta plăcerile păcatului.

La sfârșitul celor șaptezeci de ani, Dumnezeu a deșteptat duhul lui Cir, regele Perșilor, care i-a lăsat ca să meargă și să zidească din nou Casa Domnului care era arsă de foc. Ezra 1. Astfel ei au

ajuns a fi iarăși în stare a se reculege din robia în care au fost duși și din starea nenorocită în care au ajuns.

Ei au început a zidi. Lucrurile însă au mers foarte greu și anevoios din cauză că, pe deoparte vrăjmașii lor erau mulți și luptau împotriva lor iar pe de altă parte chiar unii dintre ei nu aveau credința că vor termina zidirea. Cu toate acestea însă lucrarea a mers înainte pentrucă „poporul lucra cu inimă”. Neem. c. 4.

Frații mei iubii! Istoria aceasta a poporului Israil este plină de adânci învățăminte pentru noi. Și noi din cauză că ne-am pus încrederea în oameni nesfinți am fost lăsați ca să suferim puțin. În zidurile casei Domnului (Ebr.3:6) s'au făcut spărturi. Astăzi când Dumnezeu a binevoit a ne aduna iarăși într'una, noi trebuie să lucrăm și să luptăm pentru dregerea zidurilor și pentru întocmirea stricăciunilor. Și pentruca noi să putem duce lucrarea la bun sfârșit, avem lipsă ca să cercetăm istoria poporului lui Israil din cartea lui Ezra și Neemia și să luăm următoarele învățăminte:

1. Poporul s'a rugat lui Dumnezeu și a pus o strajă care să-l apere împotriva loviturilor vrăjmașilor săi. După acelaș exemplu noi avem trebuință a ne ruga lui Dumnezeu. Dregerea lucrurilor, astuparea spărturilor, și biruința nu vin dela noi și nici prin puterea noastră. „Lucrul acesta nu se va face prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul

Meu, — zice Domnul oștirilor!“ Zaharia 4:6. „Dumnezeul nostru va lupta pentru noi.“ Neem. 4:20. Pe lângă stăruința în rugăciune însă, noi avem lipsă ca să punem și o strajă în fața vrăjmașilor noștri. Și aceea este: sfințenia vieții. Aceasta ne va ține treji, ea va ține pe Domnul în mijlocul nostru și nu va permite vrăjmașului ca să intre în mijlocul nostru pe nici o cale. Ea va păstra între noi dragostea, adevărul, pacea, etc. Respingând în felul acesta atacul vrăjmașului, bucuria Domnului va umplea inimile noastre și aceasta bucurie ne însuflețește în lucrare și ne dă tărie. „Căci bucuria Domnului va fi tăria voastră.“

2. **„Însă Iuda zicea: . . . nu vom putea să zidim zidul“.** Noi trebuie să știm că în fața grelei lucrări care ne așteaptă pentru viitor, vor fi unii dintre noi, cari vor căuta ca să molezeze inimile, cari sperându-se de greutățile pe cari le întrezesc în viitor, vor căuta ca să descurageze pe frații lor din lucrare. Fraților! Lucrarea este a lui Dumnezeu și El o conduce. „De n'ar fi fost Domnul de partea noastră, când s'au ridicat oamenii împotriva noastră, ne-ar fi înghițit de vii.“ Ps. 124:2-3. A noastră este să slujim Domnului în frică și temere de El, căci El este Cel ce poartă greutățile noastre și să luptă pentru noi. Aliluia.

3. **„Ceice zideau zidul, și ceice duceau sau încărcau poverile, cu o mână lucrau, iar cu alta țineau arma.“** Fiecare credincios ales în lucrul Domnului și ca membru în Biserica lui Dumnezeu, trebuie să facă o lucrare dublă: cu o mână să lucreze și cu cealaltă să țină arma. Dacă ești ales de Domnul ca să faci parte și tu din poporul Lui, trebuie să lucrezi și în același timp să te aperi. Acel ce numai lucrează, nu este apt pentru lucrul Domnului, fiindcă este atăcat și învins de vrăjmașul Tot la fel, nu este apt pentru lucrul Domnului nici acela care numai se apără și nu lucrează, fiindcă atunci lucrarea stă în loc. Deci trebuie să lucrăm la zidirea Împărăției lui Dumnezeu, la întocmirea stricăciunilor pe cari vrăjmașul le-a făcut în ziduri, etc. și în același timp să ținem la noi și arma (Cuvântul lui Dumnezeu) ca să respingem pe vrăjmaș atunci când ar căuta să ne atace din vreo parte.

4. **„Pentru ce a fost părăsită Casa lui Dumnezeu?“** Odată cu stricarea Casei lui Dumnezeu, odată cu arderea zidurilor Ierusalimului, poporul a părăsit și Casa Domnului. N'au mai îndeplinit aceea ce Domnul a cerut dela ei. Adică n'au mai adus darurile lor la Casa Domnului. Din aceasta cauză Leviii, cântăreții și toți cei însărcinați cu slujba, au fugit fiecare în ținutul lui. Lucrul acesta însă trebuia restabilit iarăși așa după cum l-a poruncit Dumnezeu. Slujbașii Casei lui Dumnezeu trebuiau readuși la locul lor și poporul să-și facă datorița. „Atunci tot Iuda a adus în camere zeciuială din grâu, din must și din untdelemn“ Neem. 13:10-12.

Casa lui Dumnezeu nu poate fi părăsită, pentru că acela care o părăsește, va fi și el părăsit de Dumnezeu. Regula stabilită de Dumnezeu pentru întreținerea Casei Sale (Nou-Testamentale) este aceasta: „În ziua dinții a săptămânii, fiecare din voi să pună deoparte, acasă ce va putea, după câștigul lui“. I Cor. 16:2. „Cine primește învățătura în Cuvânt, să facă parte din toate bunurile lui și celui ce-l învață“. Gal. 6:6. În felul acesta Casa Domnului nu va fi părăsită, și noi nu vom sărăcii. II Cor. 9:10-11.

Toate aceste lucruri nu sunt grele de îndeplinit, atunci când noi vom avea inimă la lucru. Atunci Casa Domnului va fi ridicată la onoarea și cinstea care Dumnezeu i-a dat-o pe acest pământ. Atunci vor putea să lupte vrăjmașii oricum vor voi, că noi vom triumfa.

Fraților! Am trecut prin unele lucruri dureroase. Am ajuns să vedem cu ochii noștri cum vrăjmașul nostru diavolul ne-a cauzat stricăciuni. El a lovit în Casa lui Dumnezeu, i-a cauzat unele stricăciuni, a făcut unele spărturi în zidurile ei, dar nu a dărâmat-o. Noi astăzi suntem chemați la dregerea și la repararea celor ce ni le-a cauzat el. Dacă vom lucra cu inimă, dacă vom lucra în felul cum ne învață Cartea Domnului, dacă vom lucra în adevăr, dreptate, dragoste, unire, sfințire și cu o bucurie deplină, lucrarea va merge bine. Incurtând toate spărturile se vor astupa, tot zidul stricat va fi rezidit și toți vrăjmașii noștri vor fi dați de rușine. În cazul însă când nu vom lucra cu inimă, în cazul când lucrăm cu neîncredere și ne disprețuim unii pe alții, în cazul când părăsim sfințenia vieții, în cazul când ne amestecăm unii în lucrurile celorlalți, în cazul când nu vom susținea fiecare după puterile noastre lucrarea Domnului, atunci nu vom reuși. Atunci vom fi spre batjocura vrăjmașilor noștri, atunci Domnul ne va părăsi și atunci lucrarea noastră va fi năruită.

Un lucru de cea mai mare căpetenie este ca să ne ferim de oameni nesfinți, de oameni cari caută a ne moleși și descuragia inimile ca să încetăm lucrarea. Căci vrăjmașii din afară, nu ne pot strica niciodată atât de mult cât ne pot strica cei din lăuntru. De aceea fraților să fim cu cea mai mare băgare de seamă la aceia cu care petrecem. Nu interesul personal, nu murmurul atunci când ești în suferință și nu disprețuirea celor ce se silesc a duce o viață sfântă, trebuie să fie ținuta unui credincios, decât lucrarea în locul care a fost pus de Dumnezeu, cu cea mai mare credincioșie și punctualitate. Rom. 12:6-8.

Carul biruinței se trage din jos în sus. Când vor trage la el și cei de jos și cei de sus, însemnă că el va merge înainte. Iar în cazul când cei de jos, vor aștepta ca să-l tragă numai cei de sus, și vice-versa; cei de sus vor aștepta ca să-l tragă numai cei de jos, lucrurile nu vor merge și carul biruinței nu se va mișca din loc. Aceasta însemnează că fie-

care să steie la datorița lui: Poporul să-și facă datorița și conducătorul să-și facă la fel datorița.

Ași dori să știu și să cunosc pe cei ce n'ar voi ca lucrul Domnului să înainteze. Ași vrea să cunosc pe cei ce n'ar voi ca spărturile din Casa lui Dumnezeu să fie drese, așa voi în fine să cunosc pe cei ce samănă netnfelegeri între frați, pentruca în dosul acestora ei să se poată răsfăța. Oare să fi pierit aceștia de tot din poporul lui Dumnezeu?!

Oare să nu să găsească încă ceva din seminția lor pitulați pe unde-va?!

Dumnezeu bunul să ne ajute ca în sfințire și unire, împreunate cu o dragoste sinceră să putem lupta „pentru frații noștri, pentru fiii noștri și fetele noastre, pentru nevestele noastre și pentru casele noastre”. Neem. 4:14.

Gh. Bradin.

Cunoaște-te pe tine însuși.

Pentru ca omul să poată scăpa de sub presiunea puterii vrăjmașului celui rău și să devie un om curat, moral și drept, are absolută trebuință de a se cunoaște pe sine însuși. Omul cu minte sănătoasă care dorește a avea o cunoștință folositoare asupra persoanei sale, nu se va mulțumi numai cu a-și cunoaște numele și fața, ci el se va examina spre a afla de ce cusur suferă persoana sa și ce poate face și ce nu poate face. Acela cari se cunosc bine, știu ce li este folositor, deosebesc ce pot face de ce nu pot face și făcând ce sunt capabili, își procură cele necesare și trăiesc fericiți. Din contră, cei ce nu se cunosc, iau adesea asupra lor sarcini peste puterile lor și nepuându-le apoi purta, cad zdrobiți sub povara greutății ce-i apasă.

Prin urmare e evident că, cunoașterea de sine e pentru ori ce om un izvor de bunătați, în timp ce greșita opiniune despre sine îl expune la multe rele păgubitoare. Practica examenului de cunoștință este recomandată de foarte mulți moralști antici și creștini. Unul dintre aceștia (Seneca) o descrie foarte frumos și eu cred că, aceasta practică n'ar strica întru nimic celor ce doresc din inimă sinceră mântuirea sufletească ci din contră le-ar putea fi de mare folos.

Iată modul cum o descrie Seneca: „Trebuie să chemăm în fiecare seară sufletul nostru pentru ca să-și de-a socoteala de faptele petrecute în decursul zilei trecute, și îndeplinind astfel față de noi înșine funcțiunea de judecător, ne cităm înaintea tribunalului nostru și după ce stângem lumina în cameră, începem o anchetă aspră asupra zilei trecute. Revenim asupra tuturor faptelor și vorbelor petrecute în decursul zilei, neascunzând și netolerând nimic. Ne întrebăm apoi: „Trecut'a oara ziua aceasta fără ca eu să fi căzut în vreo cursă a vrăjmașului celui rău? Nu m'am purtat oare în vreun chip ușuratic față de aproapele meu, supărându-l ori păgubindu-l în vorbele ori faptele mele? Cântărindu-mi astfel toate faptele și vorbele mele în cântarul Evangheliei lui Hristos. Voi putea să aflu exact măsura vieții mele. Și astfel dacă aceasta măsură mă va arăta ușor, mă căiesc amar și mă acuz aspru, condamându-mi până și cugetele imorale și rele și îmi zic apoi: Am

avut eu, ori aproapele meu vreun folos din vorbele ori faptele mele? Nu puteam să fiu mai cu băgare de seamă, mai calm, mai răbdător? Ah! Ticălosul de mine! Când voi putea trăi eu oare ca un adevărat ucenic al lui Isus Hristos nemai având trebuință de atâtea iertări?”

Dupăce mă reculeg și îmi dau seama de pericolul ce mă amenință prin purtările mele ușuratic, îmi formez numai decât planul de îndreptare. În privința aceasta un om înțelept ne recomandă o foarte bună metodă și el scrie printre altele: „Mă hotărâți să observ cu strășnicie tot ce se va naște din firea mea pământească, și pentruca să pot ajunge mai ușor acest scop, îmi cuprinsesem în 13 titluri toate virtuțile pe cari le priveam necesare și de dorit, și alături pe lângă fiecare câte o scurtă învățătură, care arată pe deplin întinderea ce dam în semnătății sale; iată acele virtuți urmate fiecare de preceptele ei:

- 1. Cumpătarea.** Nu permite cheltuieli decât în măsura proporțională cu câștigul ce-l poți avea.
- 2. Tăcerea.** Nu vorbi decât ceea ce e necesar și folositor ție, ori altuia. Ferește-te de vorbirile deșarte.
- 3. Ordinea.** Fiecare lucru să-și aibe un loc anumit, încât și noaptea pe întunec, să poată fi ușor găsit. Fie ce afacere să-și aibe un timp bine hotărât.
- 4. Hotărâre.** Fi decis întotdeauna a face ceea ce ești dator să faci și execută fără șovăire ceea ce ai hotărât.
- 5. Economie.** Nu cheltui nimic fără necesitate și nu face nici o cheltuială decât pentru binele tău, sau al aproapelui tău.
- 6. Silință.** Nu pierde timpul degeaba, ci ocupă-te neîncetat cu ceea ce este folositor, și oprește-te dela orice faptă de prisos.
- 7. Sinceritate.** Ferește-te de orice prefecătorie vătămătoare. Formează-ți cugetări drepte și conformează-te lor în vorbe și fapte.
- 8. Dreptate.** Nu face rău nimenui, vătămându-l în interesele lui, ori neglijind ai face binele la care te obligă datoria de creștin.

9. **Moderațiune.** Ferește-te de extreme, nu te supăra de nedreptățile ce ți se fac pe cât crezi că nu le meriți. Amintește-ți de nedreptatea ce s'a făcut Domnului tău Isus și adă-ți aminte că „sluga nu-i mai mare ca stăpânul.” Mat. 10:24.

10. **Curățenie.** Nu suferi necurătenia nici pe corpul tău și nici pe hainele tale și nici în locuințele tale ori a animalelor tale, ba nici chiar în jurul casei tale.

11. **Liniste.** Nu te turbura de nimicuri, și nici de întâmplările neobișnuite sau de cari nu poți scăpa.

12. **Ingrijire.** Ingrijește de cei din casa ta, fie membri din familie fie mosafiri străini, ca să poată avea la îndemână cele necesare vieții de toate zilele.

13. **Umilință.** Caută să vorbești totdeauna cu accent blând și împăciuitor. Imită pe Hristos.

Dacă unii oameni înțelepți au găsit de trebuință ca să se îngrijească în felul acesta pentru a fi oameni morali, nici Apostolii Domnului Isus Hristos nu

au trecut de aici ca să nu ne recomande asemenea virtuți cari nu numai că ne fac morali, dar ne și deschid porțile Împărăției cerurilor. „Dar cine nu are aceste lucruri, este orb umblă cu ochii închiși, și a uitat că a fost curățit de vechile lui păcate.” II Pet. 1:5-11.

Aceste sfaturi eu cred că sunt de recomandat tuturor aceluia cari doresc din inimă sinceră a deveni niște adevărați ucenici ai lui Isus Hristos și de folos societății oamenești. Cred că niciunul dintre cei ce doresc mântuirea sufletească nu se vor da înapoi dela astfel de sfaturi, ci mai degrabă va căuta cu orice preț să și le însușească spre a putea fi fericit și de folos societății.

Bunul Dumnezeu să ne ajute ca să putem scăpa de toate defectele vătămătoare sufletului nostru și să dobândim astfel cât mai repede calitățile morale și nobile prin cari să ne putem mântui sufletele noastre, Amin.

I. Pătrânjan C. T.

Păzește-ți inima.

„Păzește-ți inima mai mult ca orice căci din ea ies izvoarele vieții.” Pild. 4:23

În cartea pildelor lui Solomon sunt multe adevăruri prețioase, asemenea diamantelor. Printre toate aceste adevăruri prețioase, textul de mai sus e de o mare importanță. În el este vorba despre moarte și viață. Acest text privește pe fiecare om și la fiecare zi, spune: „Păzește-ți inima!” Inima omenească se aseamănă cu un vulcan care neîncetat aruncă foc și nori de fum. Cu ajutorul Domnului vom lua în cercetare acest text, care se împarte în două părți. Luăm întâi prima parte care zice așa: „Păzește-ți inima.”

Ca să păzim inima noastră, trebuie să păzim întâi ochii noștri. Nu să-i păzim ca praful să nu intre în ei, ci să nu facă ca să păcătuim, ca pe urmă să intrăm cu ei amândoi în iad. (Marcu 9:47.) Iov în c. 31 v. 1 zice: „Făcusem legământ cu ochii mei. . .” Care este cauza că omul fură? „Ochiul.” Care este cauza că omul să îmbată și face multe lucruri rușinoase? „Ochiul.” Adică omul nu-și păzește ochii săi dela lucruri desarte. Mai trebuie să ne păzim și limba. Nimic nu l-a durut pe bogatul cel din iad ca limba. (Luca 16:24.) Limba e foc și de aceea David în Psalm. 39:1 zice: „Voi veghea asupra căilor mele ca să nu păcătuiesc cu limba. . .” Limba e vinovată de multe păcate. Prin urmare dacă trebuie să ne păzim inima noastră, trebuie să păzim cu deosebită grijă ochii și limba. Sub cuvântul de „inimă” Biblia nu înțelege inima de carne, care cântărește cam 0.200 Kgr. și care pune în mișcare sângele în arterele corpului omenesc, ci cu totul altceva. Sf. Ap. Ioan spune în Ep. sa I. cap. 5 v. 19-20 „. . . vom

liniști inimile noastre înaintea Lui orice ne-ar învinui inima noastră. . .” Ori inima propriu zisă de carne ce se află în fiecare om, nu ne poate învinui, pentru că afară de serviciul pe care-l face, anume de a pune sângele în mișcare, nu mai are altă însărcinare. Însă este „Conștiința” care se ridică și ne învinuiește, ne părește și ne-acuză uneori cu violență. David dă un alt înțeles inimei în Ps. 119:36 zice: . . . „Pleacă-mi inima spre învățăturile Tale, și nu spre cîștig.” Inima de carne e nesensibilă, nesimțitoare față de învățăturile lui Dumnezeu, dar, voința și pornirea omenească poate să se plece umilă înaintea mărețelor fapte a lui Dumnezeu, ori poate să se împotrivească, umilindu-se în schimb în fața păcatului. De aceea în textul nostru cuvântul „inimă” înseamnă toate puterile sufletești. Acum când am înțeles ce este inima, să vedem cum o putem păzi. În text citim: „mai mult decât orice.” Să-ți păzești inima ca un templu. Templul era un loc sfânt de închinăciune și care trebuia ținut în cea mai mare curățenie. (II Cronica 29:15-19). Inima omenească este un templu: ori al lui Dumnezeu, ori a diavolului. Inima noastră trebuie să fie templu lui Dumnezeu (I Cor. 3:16.) Deci ea trebuie să fie curățită cum a curățit Domnul Isus templu din Ierusalim (Mat. 21:12.) Să ne păzim inimile ca pe o comoară să nu ne-o fure hoșii. Cum umblă hoșii ca să fure comoara, așa dă târcoale diavolul ca să ne fure inima. (I Petru 5,8). Să ne păzim inima noastră ca pe o grădină. Buruienile împiedecă creșterea plantelor. „Ești grădină închisă soră mireasă, un izvor închis,”

(Cânt. Cânt. 4:12). Inima trebuie să ne fie închisă de har, iar buruienile sunt: mândria, neîncrederea, supărarea, etc. iar Isus care este »Trandafirul din Saron și Crinul din văi (Cânt. Cânt. 2:1), El trăiește printre trandafiri, nu printre buruieni. Dacă în inimile noastre se află buruieni, Isus nu este acolo. Să ne păzim inima noastră întocmai ca un comandant priceput, care știe să apere cetatea lui împresurată, cu multă bărbăție. Inima noastră este o cetate, satan o împresură și o atacă cu săgeți otrăvite. De aceea păzește-o veghind și întrebuițând armatura spirituală (Efes. 6:11-18.) Rugăciunea cu credință este o armă foarte puternică.

Acum să vedem „când putem noi să păzim inima noastră?” La aceasta întrebare, nu e decât un singur răspuns și anume: — „În ori ce timp!” Unii vor zice: „Când ești singur.” Nici să nu ne gândim la așa ceva. Să ne amintim de Eva că ea era singură când a înșelat-o diavolul. Gen. 3:1-6. Alții vor zice că atunci o păzești mai bine când ești între mai mulți oameni. Noi să ne ducem atunci cu gândul la Petru în noaptea în care se încălzea la foc împreună cu soldații din curtea arhierăului. Luca 22:54-62. Unii vor zice că atunci să o păzești în timpuri de năcazuri și nenorociri. Noi să citim Iov. 7:14-16 și să luăm lecții să nu zicem și noi ca și Iov. Alții vor zice că mai bine în timpuri bune, în timpuri de belșug să ne păzim inimile. Să deschidem sf. Scriptură și să luăm lecție dela V Moise 32:15 și Luca 16:21. După ce am văzut porunca, felul și timpul păzirii inimii noastre, mulți ne vom întreba că, pentru ce toată aceasta trudă? Vom merge la partea a doua a textului care zice: „Căci din ea ies izvoarele vieții.” Domnul Isus Hristos zice: „Pui de năpârci, cum ați putea voi spune lucruri bune, când înși-vă sunteți răi...” Mat. 12:34-37, iar sf. Ap. Pavel completează înțelesul acestor cuvinte zicând: „Nu fiți rătăciți, Dumnezeu nu lasă să fie batjocorit...” Galat. 6:7-8. Vedem deci că de felul cum ne vom păzi ori neglija inima noastră, se hotărăște viața ori moartea vecinică. „Fericii cei cu inima curată, că ei vor vedea pe Dumnezeu”, zice a șasea fericire din predica de pe munte a Mântuitorului. Aceasta e singura condiție a vedea

pe Dumnezeu. Sunt inimile noastre moarte ori nu? Dacă nu să-L lăsăm pe Domnul să intre, să ne-o împodobească și să ne-o apere. Luca 11:21-22. Ca Hristos să locuiască prin credință în inimile noastre. Efes. 3:17. Dacă în inimile noastre se mai află ceva strein, Domnul Isus nu poate locui în ea cu nici un chip. El nu poate sta cu un alt domn lângă El. II Moise 20:4-5. Am citit undeva o istorioară care spune așa: Un mohamedan a cumpărat o casă compusă dintr'o singură cameră, dela un om. Invoiala vânzării a fost făcută în așa fel, că vânzătorul să aibe dreptul să jină un cuiu pe unul din pereții casei pe dinlăuntru, ca să puie pe el ce o vrea. Totodată să aibe dreptul de a intra în casă la cuiul lui ori când. Într'o noapte vânzătorul casei intră în casă și atârnă în cuiu o piele mare de porc, udă. Cumpărătorul tăcu, căci așa era invoiala. După câțva timp însă, pielea începu a se împuși și a miroasa greu. El a suferit cât a suferit și dacă a văzut că celalt nici prin gând nu are să-și ia pielea de acolo, s'a văzut nevoit să-și ia tot ce avea și să plece din casa lui. Câți credincioși n'au isgonit în felul acesta pe Domnul din inimile lor! Un singur cuiu mai avea lumea, diavolul, sau carnea, în palatul inimii și acest singur cuiu (pofță, sau păcat ascuns) isgoni pe Domnul Domnilor de acolo.

Scumpii mei, să nu fie nimic în inimile noastre care să nu fie în stăpânirea Domnului Isus. Să-L lăsăm pe El înlăuntru ei, și atunci se va împlini cu noi cuvântul Domnului spus prin Ezechiel 36:26-27 și II Cor. 5:17, iar ceea ce e mai principal în asemenea condițiuni e că, vom vedea pe Dumnezeu Mat. 5:8. Să nu dăm voie nimenui de a pune vreun cuiu în inima noastră, cum a dat acel om din istorioară, căci ați văzut rezultatul. Vegheați... I Cor. 16:13 | Tesal. 5:6. I Petru 5:8-9.

Domnul Isus să ne ajute a rămânea statornici lângă El și El care poate totul nu ne va lăsa să cădem pradă celui rău.

Lui se cuvine toată slava, cinstea, onoarea și gloria în veci de veci. Aliluia. Alilula. Amin

Prelucrat de I.

Despre lucrurile prezente și viitoare.

Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos Aliluia. Amin.

Prin ajutorul Domnului și prin puterea Duhului Sfânt, m'am propus a scrie acest articol în care doresc să vorbesc numai Cuvântul sfânt a lui Dumnezeu, care au fost rostit prin gura sfinților Apostoli, care cuvinte au fost de mare preț înaintea tuturor celor ce au iubit pe Dumnezeu și au voit să umble în stințenie.

„Fiți dar îndelung răbdători fraților, până la

venirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă roada scumpă a pământului, și o așteaptă cu răbdare până primește ploaie timpurie și târzie. Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci venirea Domnului este aproape.” Iacov 5:7-8. „Tot așa, Hristos, după ce S'a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară nu în vederea păcatului, ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă.” Ebr. 9:28. „Și acum, copilașilor, rămâneți în El, pentru că atunci când Se va arăta

El, să avem îndrăzneală, și la venirea Lui să nu rămânem de rușine și depărtați de El." I Ioan 2:28 „Așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei Marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor Isus Hristos." Tit. 2:13. „În adevăr, v'am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii cari am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui." II Petru 1:16. „Pentruca încercarea credinței voastre cea cu mult mai prețioasă decât aurul care piere și care totuș este cercat prin foc, să aibe ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos, pe care voi îl iubiți fără să-L fi văzut, credeți în El, fără să-L vedeți, și vă bucurați cu o bucurie negrăită și strălucită, pentrucă veți dobândi ca sfârșit al credinței voastre, mântuirea sufletelor voastre." I Petru 1:7-9. „Și când Se va arăta Păstorul cel bun și mare, veți căpăta cununa care nu se poate vesteji, a slavei. I Petru 5:4. Adică vom fi cu Isus, toți aceia cari vom trăi în sfințenie și vom duce mântuirea până la capăt. Toți aceia vor domni cu Domnul unde sunt numai desfășări fără de capăt, adică la dreapta lui Dumnezeu. „Iată că El vine pe nori. Și orice ochi îl va vedea; și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin." Apoc. 1:7. „Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pământului se vor boci, și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă." Mat. 24:30 „Când se va arăta Hristos viața noastră atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă." Col. 3:3-4. „Și nu numai ea, dar și noi, cari avem cele dinții roade ale Duhului, suspinăm în noi, și așteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru." Rom. 8:23. „Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă înfristați ca ceilalți cari n'au nădejde. Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în El. Iată, în adevăr, ce vă spunem, prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, cari vom rămânea până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci însuș Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trîmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, și înții vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii cari vom fi rămas, vom fi răpiți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul." I Tesal. 4:13-17. „Dar fiecare la rândul cetii lui. Hristos este cel dinții rod, apoi la venirea Lui, cei ce sunt în Hristos." I Cor. 15:23 „Și am văzut niște scaune de domnie; și celor ce au șezut pe ele, li s'a dat judecata. Și am văzut sufletele celor ce li se tălase capul din pricina mărturiei lui Isus Hristos și din pricina Cuvântului lui Dumnezeu, și ale celor ce nu se închinaseră fiarei și icoanei ei, și nu primiseră semnul ei pe frunte

și pe mână. Ei au înviat și au împărățit cu Hristos o mie de ani." Apoc. 20:4. „Fericii și sfinții sunt cei ce au parte de înția înviere! Asupra lor a doua moarte n'are nicio putere: ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos, și vor împărății cu El o mie de ani." Apoc. 20:6. „Acolo nu va mai fi noapte. Și nu vor mai avea trebuință nici de lampă nici de lumina soarelui, pentrucă Domnul Dumnezeu îi va lumina. Și vor împărății în vecii vecilor." Apoc. 22:5. „Ai făcut din ei o împărăție și preoți pentru Dumnezeu nostru, și ei vor împărății pe pământ." Apoc. 5:10. „Nu vă mirați de lucrul acesta pentrucă vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui, și vor ieși afară din ele. Ceice au făcut bine, vor învia pentru viață; iar ceice au făcut răul, vor învia pentru judecată." Ioan 5:28-29. „Căci dacă nu înviază morții, nici Hristos n'a înviat. Și dacă n'a înviat Hristos, atunci propovăduirea noastră este zadarnică, și zadarnică este și credința voastră. Voi sunteți încă în păcatele voastre, și prin urmare și cei ce au adormit în Hristos, sunt pierduți. Dacă numai pentru viața aceasta ne-am pus nădejdea în Hristos, atunci suntem cei mai nenorociți dintre toți oamenii! Dar acum Hristos a înviat din morți, pârșă celor adormiți." I Cor. 15:14-20. „Așa este și învierea morților. Trupul este sămănat în putrezire, și înviază în neputrezire. Este sămănat în ocară, și înviază în slavă; este sămănat în neputință, și înviază în putere." I Cor. 15:42-43. „Căci trebuie ca trupul acesta supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor, să se îmbrace în nemurire." I Cor. 15:53. „El va schimba trupul stării noastre smerite, și-l va face asemenea trupului slavei Lui, prin lucrarea puterii pe care o are de a-și supune toate lucrurile." Filip. 3:21.

„Dumnezeu nu ține seama de vremurile de neștiință, și poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindenea să se pocăiască pentrucă a rînduit o zi, în care va judeca lumea după dreptate, prin Omul, pe care L-a rînduit pentru aceasta și despre care a dat tuturor oamenilor o dovadă neîgăduită prin faptul că L-a înviat din morți." Fapte 17:30-31. „Va fi plânsul și scrâșnirea dinților, când veți vedea pe Avraam, pe Isac și pe Iacob, și pe toți proorocii în împărăția lui Dumnezeu, iar pe voi scoși afară." Luca 13:28. „Ei vor avea ca pedeapsă pierzarea vecinică dela fața Domnului și dela slava puterii Lui." II Tesal. 1:9. „Și fumul chinului lor să suie în sus în vecii vecilor. Și nici ziua nici noaptea n'au odihnă cei ce se închină fiarei și icoanei ei, și oricine primește semnul numelui ei." Apoc. 14:11 „Și a strigat: „Părinte Avraame, fie-ți milă de mine, și trimete pe Lazar să-și moaie virful degetului în apă, și să-mi răcorească limba; căci grozav sunt chinuit în văpaia aceasta." „Fiule," i-a răspuns Avraam, „adu-ți aminte că, în viața ta, tu ți-ai luat lucrurile bune și Lazar le-a luat pe cele rele; acum aici, el este mângăiat, iar tu ești chinuit. Pe lângă toate aceste, între noi și între voi este o mare prăpastie, așa că cei ce ar vrea să treacă de aici la voi, sau de acolo la noi, să nu poată." Luca 16:24-26.

„Astfel dar, prea iubiților... duceți până la capăt mântuirea voastră cu frică și cutremur, căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi, și vă dă, după plăcerea Lui, și voința și înfăptuirea." Filip. 2: 12-13. Aliluia Lui. Amin. **I. C. Halmăjel,**

„Pocăiți-vă, și credeți în Evanghelie.“

Acestea erau cuvintele Domnului nostru Isus Hritsos, cu care a început El propovăduirea Evangheliei. „S'a împlinit vremea, și Impărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie. Mar. 1:15

Cu toată temeinicia acestui avertisment, aceste cuvinte în urechile multora au rămas fără efect. Apostolul Pavel zice: „Luați seama ca nu cumva să nu voiți a asculta pe Cel ce vorbește! Căci dacă n'au scăpat cei ce n'au voit să asculte pe cel ce vorbea pe pământ, cu atât mai mult nu vom scăpa noi, dacă ne întoarcem dela Cel ce vorbește din ceruri.“ Ebr. 12:25, Iată a sosit ceasul mântuirii, „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor.“ Apoc. 14:7. Să grijim însă că Dumnezeu nu poate vedea rugăciunea unită cu păcatul, de aceea ori cât de mult ne-am ruga în aceasta stare, El nu ne va asculta. Isaia 1:15. Domnul Isus zice: „De ce-Mi ziceți: „Doamne, Doamne!“ și nu faceți ce spun Eu?“ Luca 6:46, „Nu, mâna lui Dumnezeu nu s'a scurtat ca să nu poată mântui, nici urechea Lui nu s'a îngreunat ca să nu poată auzi, ci păcatele voastre pun un zid de despărțire între voi și Dumnezeuul vostru Is. 59:1-2

Iată Impărăția lui Dumnezeu a ajuns până la voi.“ „Pocăiți-vă dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină dela Domnul vremea de înviore.“ Fapte 3:19, „Dumnezeu nu ține seama de vremile de neștiință, și poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască; pt.-că a rînduit o zi, în care va judeca lumea după dreptate, prin Omul, pe care L-a rînduit pentru aceasta...“ Fap. 17: 30-31. „Pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeuul tău.“ Amos 4:12.

Dumnezeu care a făcut scăpare poporului lui Israil din Egipt, de sub robia lui Faraon, voiește acum să ne scape și pe noi de sub robia păcatului și a fărădelegii. Ioan 8:36. Dumnezeu pe poporul lui Israil l-a salvat trecându-l prin marea roșie ca pe uscat, iar pe Faraon și oastea lui care urmărea pe Israil, l-a înecat în mare roșie. Exod. 14:28. În comparație cu Egiptul de atunci, noi putem asemăna lumea de azi, iar pe Faraon regele Egiptului, care a asuprit pe poporul lui Israil cu satana (dumnezeul veacului acestuia,) care caută să înșele și să asuprească pe copiii lui Dumnezeu. II Cor. 4:3-4, Marea roșie este marea păcatului și a fărădelegii. Dumnezeu,

care a scos pe copiii lui Israil din Egipt, de sub robia lui Faraon, vrea să ne scoată și pe noi astăzi din robia păcatului, adică din lume, și despărțind apele mării roșii (adică păcatele și poftele) ca să nu se atingă de noi, voiește a ne duce în Canaanul cel ceresc care este Impărăția Sa. Să luăm însă aminte că Dumnezeu a scos pe poporul Său din Egipt, dar mai la urmă a nimicit pe cei ce n'au crezut. Iuda v. 5. La fel se va întâmpla și cu noi: Dumnezeu după ce va trece poporul Său peste marea roșie, va nimici pe toți nemulțumii, cârtitorii, resculătorii, etc. ca nici unul să nu poată intra în Canaanul cel ceresc. Ap. 21:27.

Spune-le: „Pe viața Mea, zice Domnul Dumnezeu, că nu doresc moartea păcătosului. ci să se întoarcă dela calea lui și să trăiască. întoarceți-vă, întoarceți-vă dela calea voastră cea rea pentru ce vreți să muriți?“ Ezech, 33:11 „Veniți totuș să ne judecăm zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e cărmăzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roși ca purpura se vor face albe ca lâna.“ Isaia 1:19 Ap. Ioan zice: „Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului. Oricine nu trăiește în neprihănire, nu este dela Dumnezeu; nici cine nu iubește pe fratele său.“ I Ioan 3:10.

Deci iubirii mei, cari aveți fericirea a citi aceste rînduri, vedeți să nu vi se întâmple cum scrie în prooroci: „Uitați-vă, desprețuitorilor, mirați-vă și pieriți: căci în zilele voastre, am să fac o lucrare pe care n'o veți crede nici de cum, dacă v'ar istorisi-o cineva.“ Fap. 13:41

Din inimă doresc ca Dumnezeul cel sfânt și vecinic, să binecuvinteze în inimile noastre dragostea cea sfântă și desăvârșită a Lui, ca, cu lăpădare de sine să-l putem servi în restul vieții care îl mai avem de trăit pe acest pământ.

Dumnezeul cel viu și vecinic voiește să-și pregătească un popor sfânt, care să-l poarte Numele. Domnul să ne ajute să putem face parte din acest popor a lui Dumnezeu. Apos. Pavel zice: „Cei ce și-au pus speranța în Dumnezeu, trebuie să caute să fie cei dinții în fapte bune.“ Tit 3: 8. „Dacă neprihănirea voastră nu va întrece neprihănirea cârturărilor și a Fariseilor, cu nici un chip nu veți intra în Impărăția lui Dumnezeu.“

Să fie binecuvântat Mielul cel sfânt și vecinic care a ridicat păcatul lumii, dându-ne deplină intrare în Impărăția lui Dumnezeu. Aliluia. Amin.
I. Danciu.

„Plângeți-vă pe voi înșivă și pe copiii voștri.”

„Fiice ale Ierusalimului, nu Mă plângeți pe Mine; ci plângeți-vă pe voi înșivă și pe copiii voștri.” Luca 23:28.

Iubiți cetitorii! Aceste cuvinte au fost rostiți odinioară de către scumpul nostru Mântuitor pe când era urmat de o mulțime de femei, cari văzând grelele Sale suferințe pe cari le îndura urcând dealul Golgotei îl compătiveau, plângând și tânguindu-se în urma Lui. De sigur, textul acesta este și el ca și altele explicat în multe chipuri de către diferiți predicatori. Pătrunzând însă în adâncimea lui, vom găsi o foarte bogată învățătură pentru noi cei de astăzi.

După cum în trecut așa și astăzi, se găsesc persoane cari când văd pe alții suferind pe nedrept îi compătinesc foarte mult, ba le și plâng de milă, și acest fapt nu am putea să-l nesocotim, ci din contră, este vrednic de toată lauda; știind că ori ce compătimitură și milă nu poate izvorî decât dintr'o inimă plină de bunătate. Să întâmplă însă adesea ca persoanele cari compătinesc pe alții și plâng în urma lor, să aibe lipsă a se plânge pe ele însăși. Întocmai ca și „fiicele Ierusalimului.” Căci dacă cineva nu-i întors la Dumnezeu cu toată inima, are să treacă prin suferinți grozave. Când Domnul a zis către „fiicele Ierusalimului” să se plângă pe ele și pe copiii lor, a privit într'un viitor, care aduce după sine astfel de strâmtorări, cărorora oamenii nu sunt capabili a li se împotrivi, decât numai aceia sunt în stare a scăpa de ele, a căror nume sunt scrise în Cartea Vieții și cari veghează neîncetat. Luca 21:36.

Textul nostru deci se împarte în două părți. În partea întâi Domnul Isus zice: „Plângeți-vă pe voi înșivă.” Atunci când nu v'afi predat Domnului cu corpul și cu sufletul, atunci când nu L-afi primit pe El ca Mântuitorul vostru, atunci când trăiți în poște, atunci când trăiți în patimi, atunci când iubiți lumea și lucrurile ce sunt în ea, atunci când ochii voștri, urechile, mâinile, picioarele, limba, etc. nu sunt sfințite prin sângele lui Hristos, „plângeți-vă pe voi înșivă.” Iar dacă să găsim persoane cari spun că merg în urma Mântuitorului, dar nu s'au desbrăcat cu totul de lume, decât vorbesc de rău, hulesc, urăsc, lăcomesc, sunt zgârșiți, iubitori de sine, trufași, mândri în ochii lor, etc. etc. tuturor acestora Domnul Isus le zice: „Plângeți-vă pe voi înșivă.”

Partea a doua din text zice: „și pe copiii voștri.” Ah, dacă ar simți puterea acestor cuvinte cel puțin acei părinți cari urmează

ză pe Domnul. Atunci multe rele din poporul lui Dumnezeu ar fi înlăturate. Se găsesc astăzi părinți cari plâng din cauză că nupot sau nu sunt lăsați a-și împodobi copiii lor în felul lumii ca să fie atrăgători pentru lume și păcat. Ascultă deci iubite suflete care te-ai predat lui Isus. Când tu împodobești copiii tăi în felul lumii, când tu le dai voie ca ei să iei parte la distracții lumești, când le dai voie să trăiască în păcat, când le dai voie ca să guste din buruienile otrăvitoare ale lumii, când le dai voie să se tăvălească în mocirla destrăbălărilor, etc. etc. atunci, „Plângeți-vă pe voi înșivă și pe copiii voștri.” Și dacă astăzi nu plângi pentru tine și pentru ei, va veni ziua când Dumnezeu îți va cere socoteală pentru creșterea pe care ai dat-o copiilor tăi lăsându-i în păcat și neluând măsuri ca să-i aduci la mântuire ci din contră i-ai ajutat în păcatele lor, și atunci greu îți va fi. I Sam. 3:13-14. Iar dacă ei au venit cumva la Domnul, tu nu te-ai silit a pune pe Domnul necurmat înaintea lor, decât ai pus lumea și păcatul și i-ai stricat. Deci în felul acesta: „Plângeți-vă pe voi și pe copiii voștri.” „Plângeți și tânguiți-vă, din pricina nenorocirilor, cari au să vină peste voi.” Iacov 5:1.

Scumpe suflete! Atunci când în familia ta, în locul iubirei domnește pizma și ura, în locul blândeții domnește furia, atunci când conducerea Duhului Sfânt a luat-o duhul lumii acesteia, și ce se mai zice? atunci când tu dimpreună cu familia și cu tot avutul tău, te-ai jertfit lumii acesteia, tu nu dai dovezi de iubire față de familia ta și nici când nu îți-ai putea da seama că chiar în momentul când faci aceste, te-ai predat pe tine, familia și tot avutul tău, pierzării vecinice. Dacă voiești a lua pildă în aceasta privință, poți să o i-a dela omul lui Dumnezeu: Moise. El nu lasă sub stăpânirea lui Faraon, nici unghie din cele ce avea poporul său Exod. c. 10. Te cugetă serios că dacă îți lași copiii și avutul în lume, poporul lui Israel te va condamna la judecată, fiindcă el nu a lăsat nimic în Egipt. Și atunci tu ești mai prejos decât el.

Ascultă ce a zis Domnul despre Avram: Eu îl cunosc și știu că are să poruncească fiilor și casei lui după el să țină Calea Domnului, făcând ce este drept și bine, Gen. 18:19. „Să nu leneviți, ci să călcați pe urmele celor ce prin credință și răbdare, moștenesc făgăduințele.” Ebr. 6:12 P. C. Iul. Nădălac.

Intrarea în odihnă.

Scumpii mei frați în Hristos, prin mila Domnului și conducerea Duhului Sfânt, voi-esc să amintesc în articolul acesta despre odihna care ne-a deschis-o Domnul Isus în aceasta țară în anul 1922 și aceasta veste a fost lătită în anii cei din urmă cu mare putere de sus.

Creștinii de azi cari sunt hotărâți să între în odihnă, unii să mulțumesc numai cu începutul învățături, în loc să caute la deplina mântuire pe care Domnul Isus voiește a o da. Unii se mulțumesc numai cu întoarcerea și iertarea păcatelor. Dar nu ajunge ca cineva să aibe numai fundamentul unei case, fiindcă fundamentul nu este casa și numai în el nu se poate locui. De aceea este foarte mare lipsă a păși mai departe cu viața către ținta Dumnezeiască. Ieșirea poporului din Egipt și călătoria în pustie au avut numai rolul țintei la intrare în pământul făgăduit.

Acest mare adevăr al țintei, descris de marele ap. Pavel în epis. sa către Ebrei, ne arată cum a intrat poporul în odihna Domnului. Ap. Pavel amintește cum a zis Domnul către poporul din V. Testament (vers 3) „M'am jurat în mânia Mea, că nu vor intra în odihna Mea, măcar că lucrurile au fost gata dela întemeierea lumii.” Astfel în felul acesta a fost lăsată calea ca unii să între în odihna cea adevărată și desăvârșită care este Hristos.

Ca dovadă că am intrat în odihna Domnului, trebuie să arătăm mai mult decât atunci când ne-am întors la El și am primit iertarea păcatelor. Cei ce se întorc la Domnul, se pot observa după puțin timp dacă ei au intrat în odihna Lui sau nu. Sunt mulți aceia cari rămân agitându-se și cari tăgăduiesc conducerea principală a Domnului. Si de aceea unii neliniștiți și împovărați cu grija afacerilor, primesc duhul Martei; și în loc ca ei să vestească odihna și pacea și să mărturisească despre puterea odihnei în Hristos, să trudesă și să zbuciumă zadarnic.

Odată cu căderea omului în păcat, s'a întrerupt odihna zilei de repaus, fiindcă omul ieșind din aceea, Domnul a căutat toate mijloacele ca să-l readucă în odihna sa. Noi am văzut cum Domnul voia să ajungă cu poporul V. Testament. în odihnă: însă majoritatea a rămas în pustie. Ei au văzut cu toții ieșirea din Egipt, însă nu au intrat în țara făgăduită.

Ebrei 4:11.

Dumnezeu aprevăzut ceva mai bun pentru noi cei de astăzi, și pentru aceea Domnul Isus cu brațele deschise ne cheamă și ne zice: „Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați și vă voi da odihnă.” Ce bine au primit unii creștini chemarea aceasta a Domnului, și totuși puțini sunt aceia cari au ieșit din Egiptul lumii acesteia și au intrat în odihna Domnului. De ce se întâmplă aceasta? Cauza este că ei nu cunosc în adevăr pe Domnul. Ei îl cunosc numai trupește, așa după cum le-a fost înfățișat de aproape, și aceasta lor le-a fost cunoscut mai mult cu mintea decât descoperit prin Duhul Sfânt. De aceea ap. Pavel în epistoala sa, a voit să descopere tot ceea ce era ascuns despre Domnul Isus. Dumnezeu întinde ajutorul Său oamenilor, arătându-le mai multe lucruri din V. Testament, cari toate la oaltă să împlinesc în Domnul Isus. Ap. Pavel ca un mare arhitect voiește a descria credincioșilor pe Isus, în asemănare după cum Moise a fost chemat de Dumnezeu să fie conducător poporului Său ca prooroc și serv în casa lui Dumnezeu, scoțând pe Israil din servitutea Egiptului. Tot la fel a răscumpărat Domnul Isus pe ai Săi de sub servitutea păcatului.

Moise și Aron închipuiau pe Isus în lucrarea Sa pe pământ, însă în lucrarea Sa cerească îl simbolizează Iosua și Melhisedec. Astfel Domnul Isus a luat ființă în corp pe acesta pământ îndeplinind slujba lui Moise și Aron. Iar în lucrarea Sa cerească îndeplinește slujba lui Iosua (ducând poporul în odihnă) și pe a lui Melhisedec (ca preot al Dumnezeului Celui Prea-Înalt).

El a fost înălțat la cer și îmbrăcat cu toată puterea în cer și pe pământ, de aceea el poate să conducă pe ai Săi în odihna lui Dumnezeu, Tatăl, și să-i ocrotească, numai dacă inimile lor îi urmează cu adevărată credință și stau în strînsă legătură cu El. Atunci El îi duce în Odihna Sa. Aliluia.

Noi cei ce avem legătură cu Cel ce S'a înălțat la dreapta lui Dumnezeu, să lucrăm întotdeauna cu credincioșie, căci aceasta este baza credinței noastre silința care trebuie să o folosim ca să intrăm în Odihna lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Răscumpărător Isus Hristos.

Aceasta o doresc din inimă și suflet atât mie cât și tuturor cetitorilor micului mei articol.

Dinca Ciolac, Timișoara.

LECȚIUNI BIBLICE.

Calendar Septămănal.

Luni în 26 Noem. II Cor. 4:1-6 Marți în 27 Noem. I Tesal. 1:1-10
Mer. „ 28 „ Marcu 5:15-20 Joi „ 29 „ Mat. 28:1-10
Vin. „ 30 „ Ezech. 2:1-10 Sâm. „ 1 Decem. Fapte 10:30-35
Duminică în 2 Decemvrie : I Tesal. 1:1-10.

Creștinul ca mărturie.

Cuv. aur. Fapte 1:8.

Creștinul ca mărturie. Printre bisericele cărora ap. Pavel le-a scris epistoale, locul prim îl ocupă Biserica din Tesalonic. Aceasta biserică crescută în dragostea lui Dumnezeu, nu numai că era o biserică duhovnicească, decât era și o biserică mărturisitoare. Ei (frații de acolo) erau statornici pe credința lor și astfel au mărturisit Cuvântul Domnului pretutindeni. Mărturisirea lor nu stătea numai din vorbe, decât și din fapte. Atât de departe au mers ei în lucrul Domnului și în învățătura Lui. încât ap. Pavel nu simte nevoie a le scria despre „dragostea trătească“ fiindcă ea era între ei I Tesal. 4:9-10. Noi învățăm de aici ca să mărturisim pe Domnul nu numai cu cuvântul decât și cu viața. Să fim statornici în credință și în dragoste.

Calendar Septămănal.

Luni în 3 Decem. Mat. 9:35-38 Marți în 4 Decem. Ezech. 2:1-10
Mer. „ 5 „ Efes. 4:7-16 Joi „ 6 „ Fapte 18:24-28
Vin. „ 7 „ Mat. 1:24-29 Sâm. „ 8 „ Daniel 12:1-4
Duminică în 9 Decemvrie : Matel 7:24-29 Fapte 18:24-28.

Creștinul ca învățător.

Cuv. aur. II Tim. 2:15.

Creștinul ca învățător. Înainte de Domnul Isus s'a simțit mare lipsă de un învățător adevărat și sfânt. El a venit ca un învățător dela Dumnezeu, pentru aceea învățăturile Lui, erau cu putere. Noi mai găsim și pe un om numit Apolo care învăța poporul pe timpul Apostolilor. Cum însă el nu cunoștea calea Domnului pe deplin, a fost luat de doi ucenici ai Domnului, cari mai lămurit i-au arătat calea în Hristos. Noi învățăm de aici că atunci când dorim a învăța pe alții trebuie să rugăm pe Domnul ca să ne îmbrace cu putere de sus și să învățăm mai întâi noi să cunoaștem calea Domnului.

Calendar Septămănal.

Luni în 10 Decem. I Cor. 11:23-26 Marți în 11 Decem. I Cor. 11:27-34
Mer. „ 12 „ Ioan 6:50-59 Joi „ 13 „ I Cor. 10:16-22
Vin. „ 14 „ Exod. 12:1-10 Sâm. „ 15 „ Luca 2:41-51.
Duminică în 16 Decemvrie : I Cor. 11:23-34.

Creștinul și cina Domnului.

Cuv. aur. I Cor. 11:26.

Creștinul și cina Domnului. Domnul Isus în noaptea în care a fost vândut a instituit Cina cea din urmă sau cea de taină. La aceea Cină Domnul a luat pâinea a mulțumit lui Dumnezeu și a dat-o ucenicilor Săi. Tot la fel a făcut și cu potirul. În timpul când a învățat pe popor El a arătat că Corpul Său este mâncare și sângele Său băutură. Și acum la aceasta Cină El face de cunoscut la ai Săi modul cum se înțelege aceasta. Domnul Isus este El însuși în Cină, pentru aceea cel ce se împărtășește în chip nevrednic, va fi osândit. Fiindcă Cina Domnului este o vestire a morții Sale, noi suntem învățați să ne împărtășim cât de des căci în felul acesta ne împărtășim cu Domnul Isus.

Calendar Septămănal.

Luni în 17 Decem. Luca 2:8-19 Marți în 18 Decem. Efes. 6:1-9.
Mer. „ 19 „ Gen. 2:18-25 Joi „ 20 „ Psalm. 78:1-8
Vin. „ 21 „ Prov. 1:7-19 Sâm. „ 22 „ Efes. 5:22-35
Duminică în 23 Decemvrie : Luca 2:8-19 Efes. 6:1-4.

Familia Creștină.

Cuv. aur. Luca 2:14.

Familia creștină. Dacă cercetăm sf. Scriptură, vedem că familia în care S'a născut Domnul Isus, a fost o familie creștină. Atât Iosif cât și Maria au fost oameni credincioși. Și astfel Domnul a fost crescut în frică și temere de Dumnezeu (ca copil). Dumnezeu pretinde dela ori și care familie ca să fie temătoare de El. Și pentruca o familie să poată fi binecuvântată, ea trebuie să fie compusă din persoane cari își înțeleg menirea. Copiii trebuie să asculte pe părinți, iar părinților nu li este dat voie a-i întărita la mânie, ci a-i crește în învățătura Domnului. O astfel de familie este spre onoarea lui Dumnezeu.

Calendar Septămănal.

Luni în 24 Decem. I Ioan 5:1-12 Marți în 25 Decem. I Ioan 5:19-24
Mer. „ 26 „ I Ioan 4:11-21 Joi „ 27 „ I Petru 1:13-21
Vin. „ 28 „ Rom. 8:10-17 Sâm. „ 29 „ II Cor. 13:1-10
Duminică în 30 Decemvrie : Repetiție.

Cuv. aur. I Ioan 5:1.

Scrisoare deschisă către abonați.

Cuvintele din textul nostru, sunt îndreptate de către ap. Pavel către frați. Dorința lui a fost ca ei să se poarte cuviincios în orice privință. El a știut că din cauza unor lucruri necuviincioase, ușor se pot naște între frați, neînțelegeri, vorbiri de rău și pizmă. Pentru aceea i-a sfătuit ca să nu aibe alte datorii unii față de alții, decât a se iubi. Și aceasta și față de ceilalți oameni din afară.

Oare pentru ce nu a voit el ca ei să aibe alte datorii unii față de alții? Pentru că o datorie neachitată, este o înșălăciune sau mai bine zis un furt. Cineva merge la o persoană ca să ceară un lucru în schimbul unei sume de bani, iar atunci când ar trebui se plătească banii pentru aceea ce a cumpărat și de care s'a folosit, se tot codește, sau tot amână aceasta ca doară, doară, va fi dat uitării. Lucrul aceasta este un fel de înșălăciune. Și Domnul spune în Cuvântul Său: „Nimeni să nu fie cu vicleșug și cu nedreptate în treburi față de fratele său; pentru că Domnul pedepsește toate aceste lucruri.“ I Tesal. 4:6.

Prin rîndurile de mai sus, nu dorim altceva, decât să tragem atențiunea iubiiților noștri abonați cari n'au achitat costul abonamentului ca să binevoiască a se interesa să-l achite. Noi trecem prin mari greutăți cu tipărirea revistei, pentru aceea cre-

„Să nu datorati nimănui cu nimic, decât să vă iubiți unii pe alții.“ Rom. 13:8.

dem că nimeni nu poate pretinde dela noi ca să-i dăm revista gratis atunci când o tipărim cu așa mari jertfe. Noi nu avem fonduri pentru tipărirea ei. Tot aceea ce avem sunt abonamentele cari fac 60 lei de exemplar anual. Deci dacă și pe aceia cineva crede că face bine să nu-i achite, noi nu-l dăm în judecată, decât îi amintim Cuvântul Domnului: „Domnul pedepsește toate aceste lucruri.“

În anul trecut am avut câteva sute de abonați, cari nu și-au achitat costul abonamentului, alții au fost care au trecut fără să achite și și-au abonat pentru anul în curs alte reviste și Dumnezeu i-a adus la noi pe o cale indirectă. Se mai găsesc și așa unii, cari primesc câte 9-10 numere și atunci o refuză, pe motiv că nu-i mai trebuie. Noi credem că un abonat creștin plătește tot ce a primit și citit și dacă pentru un an nu-i mai trebuie, refuză primul număr.

Astfel noi rugăm stăruitor pe toți abonații cari sunt în restanță cu plata abonamentului, să binevoiască a o achita de urgență ca să nu fim siliți a sista apariția revistei. Iar celor ce a achitat, le mulțumim frumos. În nădejdea că iubiiții noștri abonați își vor da silința ca să fie cu toții în ordine și să nu fie datori decât numai cu iubirea. rămânem salutându-vă cu sinceră dragoste în Domnul.

Redactorul.

Botezuri cu Duh Sfânt.

Domnul Isus a botezat cu Duh Sfânt în următoarele locuri: În jud. Arad: com. Iosaș 5, Bonțești 2, Gurahonț 1, Pilul 8, Roșia-nouă 2, Obârșia 2. În jud. Bihor: com. Sârbi 12, Burzuc 2. Aliluia Domnulul Isus! Amin.

„Ajutați pe sfinți când sunt în nevoie.“

Rom. 12:13.

Ni se comunică de către frați, că asupra fratelui Costică Dima din com. Cărbunești. of. Bălțești Jud. Prahova, s'a abătut mai multe ispite, sau mai bine zis dânsul a fost supus mai multor încercări, dintre

cari cea mai mare a fost că dânsului i-a ars casa și a rămas acum la începerea iernei cu opt copilași fără adăpost. Ei ne roagă că să aducem la cunoștința fraților ca să-i ajute care cu ce poate.

A V I Z.

Se aduce la cunoștință tuturor fraților, ca fostul frate Eugen Bodor a fost exclus de Sfatul frățesc regional din Suceava și Rădăuți. Iar în urmă a fost exclus în mod definitiv de Sfatul frățesc general din Mediaș. Prin urmare dânsul nu mai are nici o legătură cu noi.

*

Rugăm pe toți aceia cari trimet aici la noi bani, să binevoiască a scria pe cuponul mandatului scopul pentru care îi trimet. Apoi să-și dea silința

a scri cât mai citeț. Pentru că dacă cineva nu scrie citeț, noi nu-i putem descifra adresa și nu putem să înțelegem ce voiește: Afară de aceasta fiecare să-și dea adresa completă scriind: Numele și pronumele, strada, nr. comuna, poșta ultimă, județul. În caz contrar, ne face mari greutăți.

*

Aducem la cunoștință tuturor fraților și abonaților că redacția și administrația rev. „Cuvântul Adevărului“ s'a mutat în str. Cloșca No. 632